A°. 1839. N° 23.

UTRECHTSCHE COURANT

VRIJDAG, den 22. Februarij.

Ter kennis van het publiek wordt gebragt, dat de afsluiting der passage over de BRUG voor de Catharijne poort alhier, nader is bepaald van af den 26. Februarij aanstaande tot den 6. Maart daaraanvolgende.

Utrecht den 16. Feb. 1839.

De Staatsraad, Gouverneur van de Provincie.

L. VAN TOULON.

ITALIE.

ROME 7. Febr. De verlichting van den koepel van de St. Peterskerk heeft gisteren avond, uit hoofde van het slechte weder, al weder geen plaats kunnen hebben. De grootvorst van Rusland, die morgen vroeg Rome wilde verlaten, heeft zijne reis tot den 13. dezer verschoven, om het carnaval bij te wonen. Heden heeft hij den paus verzocht, die hem daartoe heeft overgehaald, en die, ter zijner eere, het bekende vuurwerk *la girandola* van den Engelburg zal laten afsteken.

— De Kroonprins van Beijeren bezoekt de werkplaatsen der Duitsche kunstenaars, de museën en de galerijen. De Koning van Beijeren wordt ook in deze maand alhier verwacht.

DUITSCHLAND.

WEENEN 11. Feb. De berigten uit Brussel, dat onze gezant aldaar, de graaf *von Rechberg*, zijne pas gevraagd heeft en van daar is vertrokken, en die uit Parijs, dat de Koning de Kamer heeft ontbonden en dat de fransche koers lager is afgekomen, hebben ook op onze fondsen nadeelig gewerkt. De bankactien daalden 30 à 40 fl. het stuk en werden verkocht voor 1436. Heden heeft de koers zich een weinig verbeterd en zijn de actien tot 1453 gestegen en op 1450 genoteerd. De tijding, dat de Koning der Nederlanden de voorslagen der Londensche Conferentie heeft aangenomen, heeft wel ter verbetering van den koers gewerkt, doch kon denzelven tot de vroegere hoogte niet brengen, dewijl men de woelingen in Frankrijk en in Belgie wantrouwt. De Metall. 106½; 4 pCt. 100½; 3 pCts 81.

WEENEN 12. Feb. Heden heerscht weder vele beweging op de beurs; de fondsen bleven dalende. Menig een heeft aanzienlijke verliezen geleden; eenige der kleine speculanten zijn van de beurs weggebleven. De bankactien 1446.

— De Persische gezant *Hassein-Khan* is den 10. met een talrijk gevolg alhier aangekomen. Gisteren had hij gehoor bij den prins *von Metternich*, die een uur lang zich met hem onderhield.

— Het gouvernement heeft de kostbare verzameling der natuurlijke historie van den beroemden reiziger *von Hugel* voor 36,000 fl. en eene jaarlijksche rente van 3000 fl. gekocht. Deze verzameling is het loon van veeljarige gevaarvolle reizen, welke hem wel 100,000 fl. gekost hebben.

PRAAG 14. Feb. Oostenrijk brengt een armeekorps van 30,000 man, van alle wapen, op den voet van oorlog, om naar den Rijn te zenden, ten einde de besluiten van de Conferentie ten uitvoer te helpen brengen. Bij de militaire administratie heerscht groote drukte. Ingeval het vertrek van dat korps bevolen wordt, zal het grootendeels bestaan uit troepen, die in Bohemen gekantonneerd zijn.

BERLIJN 16. Feb. Prins *Frederik van Pruissen* is den 12. te Dusseldorp aangekomen.

— Naar Koblentz is last gezonden, om ook de 16de divisie, waarvan het hoofdkwartier te Trier is, op den voet van oorlog te brengen. Dit korps staat onder bevel van den graaf *van Dohna* en bestaat uit de 29ste en 30ste reg. infanterie, 8ste reg. hussaren en 8ste reg. lanciers. Bij het oprukken van deze divisie, zal dezelve door de 8ste divisie worden vervangen, die thans te Erfurt is.

— De drie Rijnsche Westphaalsche armee-korpsen maken eene magt van meer dan 100,000 man uit. Aan het ministerie heerscht de grootste levendigheid, om alles te verordenen, wat tot mobielmaking van die korpsen vereischt wordt.

FRANKRIJK.

PARIJS 18. Febr. Volgens eenige onzer dagbladen, zullen te Brest 2000 man troepen naar Mexico worden ingescheept. Het linieschip Duquesne zal een groot gedeelte aan boord nemen.

— De heer *Lifiot*, oud lid van de beruchte Conventie, is in Parijs in den ouderdom van 84 jaren overleden.

— Gisteren avond is een jongeling in de straat *de Vendome* door twee dolksteken vermoord. Men heeft den moordenaar gevat.

— Onze dagbladen, zoo der oppositie als der legitimiteit, pogen, door hun geschrijf, het leger tegen het gouvernement op te zetten, vooral ten opzigte, om tegen de Belgen te ageren, of hen tot de aanneming der 24 art. te dwingen. De *Gazette de France* van heden zegt:

»Wie ziet niet in, dat men, door Belgie te dwingen Luxemburg af te staan, ons wil blootstellen aan het kanon van Engeland ten noorden en westen en aan het geschut van Pruissen ten oosten. En men wil, dat het fransche leger tot de uitvoering van die plannen zal mede werken; men wil dat het, het ongelukkige Belgie zal bedreigen, terwijl Pruissen Luxemburg zal bemagtigen; men wil, dat het medepligtige worde niet alleen van een aanslag tegen de nationaliteit van onze compatrioten, de Belgen, maar ook van de bezetting van Luxemburg, waardoor ons grondgebied bedreigd wordt. Dit is het fransche leger zedelijk te dooden en te vernederen in deszelfs eigen oogen, in de oogen van Europa en van Frankrijk.

»Zal men onze soldaten, die van verlangen branden, om de Pruissen naar de andere zijde van den Rijn terug te drijven en Belgie aan Frankrijk terug te geven, dwingen, om onze vijanden te begunstigen in het bezetten van Luxemburg? Welke zending voor een fransch leger, voor de officieren, die hetzelve aanvoeren! — Welke rol laat men de prinsen spelen, welke men naar de grenzen zendt,

ZOU MEN NU NOGMAALS ZEVEN JAREN WILLEN WACHTEN?

Onder dit opschrift bevat de *Arnh. Courant* van den 3. Februarij, No. 21, een artikel, gerigt tegen het *Handelsblad*, in deszelfs No. van den 2. Februarij, waarin, gelijk de *Arnh. Courant* zegt, de aanneming van de laatste voorstellen der Conferentie door onze Regering twijfelachtig gesteld wordt.

»Wij meenden" zegt de *Arnhemsche Courant*, »er was dienaangaande slechts één gevoelen bij de natie. Niemand nog hadden wij de noodwendigheid eener spoedige beslechting van het *status quo* in twijfel hooren trekken; het *Handelsblad* evenwel, — het bedekte orgaan van ons ministerie, — het *Handelsblad* alleen schijnt, dat ministerie daargelaten, andere gevoelens te koesteren."

Wij willen ons niet bezig houden met over het onderwerp zelf, te redeneren, daar uit hoofde van de aanneming door Z. M. onzen Koning, iedere redenering over het al of niet aannemen der laatste voorstellen van de Conferentie doelloos is geworden, alleen de aanmerking makende, dat, uit de door de *Arnh. Courant* aangehaalde zinsneden, naar onze wijze van zien, geenszins blijkt, dat de schrijver van het artikel in het *Handelsblad*, de wenschelijkheid eener eindschikking niet erkent, maar alleen, dat hij het gewigt der op nieuw van Nederland gevorderde opofferingen gevoelt.

Evenmin willen wij de onveegzaamheid betoogen der door de *Arnhemsche Courant*, volgens zijne loffelijke gewoonte, gebezigde uitdrukkingen van »droevig ministerie," en »verblindheid van eenige mannen, wier vermeende wijsheid de goede, geduldige, geloovige natie ontheld, wat zij thans zoo gaarne had bekomen!" Iederen weldenkenden toch, kan de bedoeling van zoodanige uitdrukkingen niet twijfelachtig zijn, en hij zal dezelve dus op hare wezenlijke waarde weten te schatten; maar wij kunnen niet nalaten, den verderen inhoud van het *Arnh. Courant*-artikel een weinig te toetsen, dewijl wij daarin vernieuwde bewijzen vinden van de *door haar zelve* zoo hoog geroemde goede trouw der Redactie.

»Zeven jaren lang" zoo heet het in de voorlaatste zinsnede, »liet onze Regering de natie al dieper en dieper verzinken in het *status quo*; vervolgens verklaarde zij te willen aannemen wat men haar zeven jaren vroeger aanbood. Daarop bekwam Nederland nu eindelijk de nieuwe voorstellen, veel minder gunstig dan het vroeger aangebodene, doch verre verkieslijk boven het *status quo*. Zou men die nieuwe voorstellen nu weder zeven jaren lang gaan weigeren? Moet Nederland volstrekt vergaan?"

Meer dan eens hebben wij reeds uit de artikelen der *Arnh. Courant* aangetoond, dat het den schrijvers alleen te doen is, om bij de natie ontevredenheid met de Regering op te wekken; zou zulks ook dienen, om haar tot oproer aan te hitsen? en wie, wij herhalen het, ziet in de aangevoerde zinsnede niet een nieuw en overtuigend bewijs van deze bedoeling? »Moet Nederland volstrekt vergaan?" Zegt dit niet uitdrukkelijk, dat onze Regering de aanneming der 24 artikelen zoo lang weigerde, om de natie moedwillig in haar verderf te storten? Niets duidelijker en bepaalder konde eene beschuldiging worden uitgedrukt; maar zou het tevens mogelijk zijn, een' afschuwelijker laster uit te denken? Hoewel wij de innige overtuiging hebben, dat de getrouwe Nederlandsche natie, na al de van onze vaderlijke Regering genoten weldaden, geenszins aan dergelijke verfoeijelijke aantijgingen gehoor zal geven, maar dezelve met de verdiende verachting zal beantwoorden, willen wij echter hierbij nog een oogenblik stil staan, om de kwade trouw der Arnhemsche oppositie des te scherper te doen uitkomen.

Wel verre van de zeven jaren lange weigering van onzen Koning, om tot de 24 artikelen toe te treden eene moedwillige verwaarloozing van de dierbaarste belangen des volks te noemen, vinden wij daarin een schitterend bewijs van de ijverige zorg, waarmede Zijne Majesteit steeds voor het heil zijner getrouwe onderdanen waakt. Reeds aanvankelijk had de Conferentie, hare bevoegdheid te buiten gaande; en op de stuitendste wijze het

niet om het woord *Voorwaarts!* aan de soldaten te doen hooren, maar om hen tegen te houden, den geestdrift bij hen uit te dooven, en wanneer men de Belgen gedwongen heeft, hen te doen terug trekken!"

NEDERLAND.

'sGRAVENHAGE 18. Feb. Gisteren heeft de Fransche gezant alhier baron *Mortier*, die tot ambassadeur bij het Zwitsersche bondgenootschap benoemd is, zijne brieven van recredentie aan Z. M. den Koning overhandigd, en daarna ook van de prinsen afscheid genomen. Zijn opvolger, de hier aangekomen baron *de Bois-le-Comte*, heeft heden zijne brieven van credentie overhandigd en vervolgens bij Hunne Kon. Hoogh. den Prins *van Oranje* en Prins *Frederik* zijn hof gemaakt.

— Naar men verneemt, zullen den 22. dezer uit Helvoetsluis en het Nieuwe Diep naar Oost-Indie vertrekken de schepen Generaal van den Bosch, kapt. *J. Parlevliet*, en Jan Pietersz. Koen, kapt. *P. van Duivenboden*, het eerste met een detachement van 5 officieren en 100 militairen.

UTRECHT 20. Februarij.

Z. M. de Koning heeft toegestaan, dat de afgescheidenen van het bestaande Hervormde Kerkgenootschap, welke zich aan de van Regeringswege voorgeschrevene bepalingen hebben onderworpen, zich tot de uitoefening van hunne godsdienst mogen vereenigen. Dit Besluit luidt als volgt:

Art. I. De verzochte toelating wordt aan de requestranten verleend, en mitsdien vergund het bestaan, binnen de stad Utrecht, van eene Christelijke afgescheiden gemeente, bestuurd volgens de bepalingen van het reglement, hierbij geannexeerd.

2. Deze gemeente zal hare openbare eeredienst uitoefenen in het gebouw, genaamd *Soli Deo Gloria*, vroeger gebruikt voor de godsdienstoefening der Roomsch Catholijken van de Clerecij, en gelegen op de Nieuwe gracht te Utrecht.

3. Als eerstbenoemde opzieners derzelve gemeente worden erkend, *H. P. Scholte*, tevens belast met de prediking en de bediening der sacramenten, *H. G. Klijn*, *E. Fokke* en *P. W. Lothes*; mitsgaders als diakenen: *J. Velthuizen* en *A. M. van Beugen*.

4. De gemeente van de afgescheidene Christenen, te Utrecht, is onderworpen aan alle wettelijke bepalingen en Gouvernements-verordeningen, welke met betrekking tot alle andere kerkgenootschappen of kerkelijke gemeenten in dit Rijk in het algemeen, thans bestaan of in het vervolg mogten worden vastgesteld.

— De inleiding van dit besluit zullen wij in onze volgende mededeelen. In het reglement, hetwelk uit 30 artikelen bestaat, leest men, dat deze nieuwe gemeente de formulieren van Eenigheid der Christ. Geref. Kerk in Nederland houdt voor de uitdrukking van haar gemeenschappelijk geloof. Die formulieren zijn: »De Nederl. Geloofsbelijdenis, de Heidelbergsche Cathechismus en de leerregels der Dordsche Sijnode van 1619 en 1619.

UTRECHT den 21. Februarij.

Bij Koninklijk Besluit van den 16. is Jonkheer W. E. Ram benoemd tot Burgemeester dezer stad, in plaatse van den heer Mr. H. M. A. J. van Asch van Wijck, die, op zijn verzoek uit deze zijne betrekking, welke hij, met zoo veel lust en ijver, sedert vele jaren, heeft waargenomen, aan wien de stad zoo vele verbeteringen, zoo veel goeds te danken heeft, die door de inwoners als een burgervader wordt bemind, eervol is ontslagen.

— Volgens rescript des Konings van den 16. dezer, zullen de miliciens van de ligting 1839, voor de helft worden gesteld in het genot van een verlof voor den tijd van zes maanden.

— In het tijdschrift voor de *Geschiedenis, Oudheid, &c. van Utrecht*, No. 1. Jaar 1839, wordt verhaald, dat, bij gebrek aan ondersteuning, de vervaardiging der provinciale kaart door vier ambtenaren van het kadaster ondernomen, heeft moeten gestaakt worden; dit berigt is echter geheel onjuist, alzoo de vertraging dier onderneming, alleen is toe te schrijven aan veelvuldige door het Gouvernement aan die ambtenaren opgedragene werkzaamheden, welke nu voleindigd zijnde, onafgebroken met de vervaardiging zal worden voortgegaan.

— Van de reede Hellevoetsluis is den 20. dezer naar Vlissingen uitgezeild Z. M. brik de Merkuur, komm. kapt. luit. *Tuning*, en naar Batavia van gemelde reede dien dag onder zeil gegaan het schip de Maasstroom, kapt. *van der Linden* en de brik de Harmonie, kapt. *Geelkerken*. Van Batavia is tot bij Goedereede den 20. dezer te Hellevoetsluis binnen het schip Anna, kapt. *Ebels*.

— In de Belgische zitting heeft *Leopold* een ontwerp van wet laten voordragen (zie Brussel), gelijk men verwacht had. Dezelve is naar de sectien gezonden; de beraadslagingen en de aanneming zullen daarna volgen. Eenige leden hebben het gedrag van *Leopold* als *eene schending der Constitutie* genoemd. Art. 1. noemt ook de provincie Luxemburg, en deze mag dus niet worden afgestaan, zonder dat art. te schenden.

Luxemburg 9. *Feb.* Sedert een paar dagen zijn de stukken geschut op de wallen gebragt. Men wil, dat 300 vuurmonden in batterij zullen worden gelegd. 8 andere zijn gereed, om met dezelve uit te rukken. Heden heeft men te Arlon reizigers aangehouden, die zich naar Belgie wilden begeven. Men heeft hun aangezegd, om terug te keeren, of hunne passen in Brussel te laten afteekenen.

— *Belgische berigten van* 18. *en* 19. *Feb.*

Brussel 18. *Feb.* Verscheidene deputatien, als van Limburg, van Antwerpen, enz. zijn alhier aangekomen.

— De *Moniteur* van heden bevat de demissie van den Heer *de Merode*, minister van en belast ad interim met de portefeuille van financien.

— De Engelschman *Goldsmid*, thans directeur van onze bank, is uit Londen alhier aangekomen en heeft heden gebruik bij *Leopold* gehad. (In het beheer van geldzaken worden de Belgen door de Engelschen en in het bestuur van het leger door Franschen en Polen geholpen en ondersteund.)

— De eene brochure volgt de andere op. De advokaat *de Frenne* heeft een stukje uitgegeven *les masques arrachés*, en beweert, dat men zich moet blijven verzetten.

— Terwijl de een *voor* en de andere *tegen* de aanneming schrijft, en nog meer praat; worden voorloopig maatregelen ter verdediging genomen. Men vraagt elkander: waartoe dezelve dienen, als *Leopold* de 24 art. reeds besloten heeft aan te nemen? (Het is een met *Lodewijk Philips* overlegd plan, strekkende tevens, om *en* zich zelven *en Leopold* staande te houden.) Zal Frankrijk ons die kosten terug geven?

— Sedert eenige dagen trekken aanzienlijke convoijen wagens met buskruid van Charleroi naar Namen. (*Emancipation.*)

— Den 21. dezer wordt te Diest de opbouwing van drie buskruid-magazijnen aanbesteed.

— Door het omstorten van den toren te Beetingen op Vrijdag ll. (gisteren door ons medegedeeld), heeft men vele ongelukken te betreuren. Men had reeds lang voorzien, dat de toren zou instorten en de regering er kennis van gegeven, doch men houdt zich in Belgie dezer dagen met eigene belangen, maar met geene algemeene belangen bezig. Nevens de kerk staat eene school, waarin 50 kinderen van beide geslachten onderwijs ontvangen. Het toeval wilde, dat, om 9 ure des morgens, toen de instorting plaats had, de muzijk van het 2de reg. van linie voorbij trok, waarbij de meeste kinderen bleven luisteren, ofschoon het school uur reeds geslagen was. Dertien kinderen waren naar de school gegaan en deze zijn alle verpletterd; onder dezelve is de zoon van den burgemeester en een lief meisje van 14 jaren, dochter van een der rijkste inwoners van het dorp. Men heeft zich gehaast, om de puin weg te ruimen, doch geen een der kinderen was meer in leven. Het getal der verpletterde soldaten is niet regt bekend; men spreekt maar van 2 grenadiers van het 2de reg. van linie.

— Men verspreidt eene menigte geruchten nopens de zitting van morgen. Men zegt, dat onze ministers zullen voorstellen eene gedwongene geldleening van honderd millioen, om de kosten van de wapening te dekken; zulks is niet waarschijnlijk, daarmede zullen onze ministers naderhand wel voor den dag komen. Zij zullen ons vertellen, wat zij bij de Conferentie gebeden en gesmeekt hebben, om veranderingen of wijzigingen in het besluit der Conferentie of anders uitstel van executie te verkrijgen, met andere woorden, zij zullen zeggen wat zij gedaan hebben, om tijd te winnen. — Volgens de *Independant*, zal *Leopold* een ontwerp van wet voorstellen, waarin hij gemagtigd wordt, om het besluit der Conferentie aan te nemen. Dit ontwerp van wet zal door de minister

---

regt met voeten tredende, door de wederregtelijke onafhankelijke verklaring van Belgie, van het getrouwe Nederland aanmerkelijke opofferingen gevorderd, welke Z. M., door den wensch, om de zaak tot een einde te brengen, gedreven, zich echter getroost had toe te stemmen. Toen nu echter de Conferentie, onaangezien de onderteekening van onzen Koning, het aangenomen 12de protokol met de annexe *A* weder verwierp, om gehoor te geven aan de onbeschaamde eischen der Belgen, en dien ten gevolge eindelijk de 24 art. tot stand bragt, toen weigerde Z. M. dit in meer dan een opzigt, veel minder gunstig tractaat, aan te nemen; maar dit was geenszins, gelijk de *Arnh. Courant* zegt, »de verblindheid van eenige mannen, wier vermeende wijsheid de goede, geduldige en getrouwe natie onthield, wat zij thans zoo gaarne zoude gehad hebben." Neen! het was het levendige gevoel van Nederlands onschendbare regten en de hoop, om deze eenmaal door de groote Mogendheden erkend te zien, hetwelk Z. M. zoo deed handelen. En wie kan het dan eene, voor het welzijn harer onderdanen bezorgde Regering, ten kwade duiden, dat zij weigerde in een nadeelig verdrag toe te stemmen, zoo lang haar nog eenige hoop overig bleef, om voordeeliger voorwaarden te kunnen bedingen? Dat onze Regering, na zeven jaren van vruchtelooze volharding, eindelijk besloot de 24 artikelen aan te nemen, was geenszins, omdat zij overtuigd was, van de verkeerdheid harer vroegere handelwijze, maar om dat zij nu eindelijk zag de hoop te moeten opgeven, om de Mogendheden immer tot de regtvaardigheid te doen terug keeren en dezelve tot eenigzins minder onbillijke vorderingen jegens Nederland te bewegen. Wat aangaat de beschuldiging tegen onze Regering, dat door haar toedoen, wij thans niet meer kunnen erlangen, hetgeen wij toen hadden kunnen bekomen, ook deze verklaren wij opentlijk voor volstrekt valsch; geen redelijk mensch toch, zal het aan de Regering willen wijten, dat Belgie de onbeschaamdheid had van zich tegen de uitvoering te verzetten van een tractaat, hetwelk plegtig door het opgeworpen bestuur was aangenomen, en dat de Conferentie trouwloos genoeg was, om, ten gunste van rebellen, van Nederland nieuwe opofferingen te vorderen, en veranderingen te maken in dit tractaat, hetwelk zij, toen het de erkenning der regten van het getrouwe Nederland en derzelver handhaving tegen over het oproer gold, uitdrukkelijk voor haar ultimatum had verklaard. Niet alleen was onze Regering aan deze schandelijke handelwijze geheel onschuldig, maar zij kon dezelve ook zelfs niet van verre vermoeden, daar niemand had kunnen denken, dat de groote Europesche Mogendheden zoo verre zouden vergeten wat zij aan hunne eigene waardigheid verschuldigd zijn, om zich zelven door zulk eene verregaande onstandvastigheid en openbare schending der goede trouw te bezoedelen. In het vorenstaande meenen wij genoegzaam bewezen te hebben, dat geene beschuldiging, hoe ook genaamd, te dien aanzien op onze Regering kan hechten, en wij zouden dus hiermede gevoegelijk onze taak voor afgedaan kunnen houden, ware het niet dat diep gekrenkt nationaal eergevoel ons drong tegen den hoon, door eene schandelijke oppositie geheel onze natie aangedaan, opentlijk in het strijdperk te treden. Ware het een vijandig Belgisch dagblad, hetwelk zich uitdrukkingen, gelijk die der *Arnhemsche Courant*, had veroorloofd, den zouden wij zulks kunnen begrijpen, en wij zouden dezelve met een verachtend stilzwijgen hebben beantwoord, maar wanneer een Nederlandsch dagblad, waarvan deszelfs schrijvers zeggen, dat het ook buitenslands gelezen wordt, zulk eene taal durft voeren, en zich niet ontziet zijne eigene natie, in welks belang het zegt te schrijven, opentlijk verachtelijk te maken, dan is het de pligt van ieder regtgeaard Nederlander zulk eene eerloosheid in al derzelver afschuwelijkheid opentlijk ten toon te stellen, en dit niet te doen, ware misdaad, ja het ware de eer des vaderlands op het lafhartigst verraden. Met de uiterste verontwaardiging lazen wij de vraag: »Wij zeggen heeft men het niet genoeg gevoeld in zijn hart, toen eenige Fransche kompagnien ons als losgebroken kinderen uit Belgie terug bragten?" Hoe

Nothomb, *Wilmar* en *de Theux* onderteekend zijn, waaruit men besluit, dat ook *de Mérode* het ministerie weder zal verlaten. De leden zulks wetende, zullen een voorstel doen, om over het ontwerp van wet niet te beraadslagen voor en aleer het ministerie voltallig is, daar men begrijpt, dat de ministers zich zoo lang onttrekken tot dat de krisis voorbij is. Volgens het *Journal du Commerce*, zullen eenige bezadigde mannen, die de moeijelijkheden ernstig wenschen te overwegen, en de zaak van alle kanten willen bezién, een adjournement, van ten minste 48 uren, verzoeken. Sommige afgevaardigden uit Limburg en uit Luxemburg, doordrongen van het gewigtige der vraagstukken, die behandeld zullen worden, hebben besloten, zich ook zelfs van het uitbrengen hunner stemmen te onthouden; uit vreeze van de ontzettende verantwoordelijkheid van eenen wanhopigen tegenstand, die slechts ten behoeve van een gedeelte zoude geschieden, over het gansche land te halen.

Volgens hetzelfde dagblad, is de heer *Lebeau* overgehaald, om in de Kamer *voor* de aanneming van het ontwerp van wet te spreken. Zijne aanspraak, die al de tijdperken der onderhandeling doorloopt, heeft hem tien dagen onafgebroken arbeids gekost. In dezelve bestrijdt hij al de tegenwerpingen, die men in het midden heeft gebragt, om te betoogen, dat het traktaat van den 15den November 1831 vervallen was. Hij zal aantoonen, dat de wijzigingen, die in dit traktaat gebragt zijn, voordeelig zijn voor Belgie en strookende met den geest en de letter van de wet van 22. October 1831, bij welke *Leopold* tot het teekenen gemagtigd is geworden.

Brussel 19. Feb. Gisteren avond en heden hoorde men Fransche en Belgische revolutie-liederen door de stad zingen; de orde werd echter door militaire magt gehandhaafd. Heden drong de menigte hoofdzakelijk naar het *Paleis der Natie*, en het Park. Op het plein van het paleis staan 2 komp. van het 10. reg. inf. in slagorde geschaard. Piquetten van guides en gendarmes doorkruissen de straten. Al de hoofdofficieren der troepen zijn op hunne posten. De Generaal *Buzen*, militaire gouverneur van Brussel, door zijnen staf gevolgd, bezoekt de verschillende wachten, waarvan eene in den schouwburg van het Park geplaatst is.

— Ten $2\frac{3}{4}$ ure beklom de minister van buitenl. zaken het spreekgestoelte en geeft met eene zwakke en bevende stem eene mededeeling, in welke hij onder anderen zegt:

»Het Gouvernement heeft de overtuiging gekregen, dat het, zonder de wezenlijkste belangen des lands op te offeren, zich niet ontslaan kan, om aan de Kamers magtiging te vragen tot het onderteekenen der voorstellen van 23. Jan. l. l., in welke de bepalingen van het traktaat van 15. November, nopens het grondgebied, zijn vervat.

Aan het slot van dit rapport zegt de minister: »Wij kunnen zeggen, dat de wezenlijkste en nadeelige voorwaarde van den vrede, is de afstand van een gedeelte van Limburg en van Luxemburg, maar die afstand is, wij moeten zulks erkennen, niet te vermijden, omdat de natiën, even weinig als de individuen, gehouden zijn om het onmogelijke te doen. Even als de revolutie van 1830 gestuit is voor de vestingen van Maastricht en Luxemburg, even zoo hebben ook wij de staatkundige acten betrekkelijk de territoiren, die haar omringen, niet krachteloos kunnen maken, noch de overeenstemming der Mogendheden verhoeden, om er het bezit van te vorderen.

»Alles, wat wij thans in het belang der bewoners, die met Belgie vereenigd blijven willen, doen kunnen, zullen wij doen met ijver.

»Het is thans aan u, mijne heeren, om te beslissen over het traktaat van vrede, dat het gouvernement u ter aanneming voorstelt. Bij de beraadslagingen, die geopend worden, zult gij enkel het algemeen welzijn voor oogen houden. Gij zult de rijpheid van het onderzoek weten overeen te brengen met de dringende behoefte van zoo vele belangen, die eene beslissing vorderen van het groote vraagstuk, dat het land bezig houdt.''

(get.) De Ridder *de Theux de Mayland*.

Bij deze mededeeling zijn gevoegd de beide volgende ontwerpen van wet.

I. Wij *Leopold*, enz., hebben onzen minister van binnen- en buitenlandsche zaken gelast om aan de Kamers in onzen naam het wets-ontwerp aan te bieden, waarvan de inhoud volgt:

Overwegende dat, door hunne akten van 23 Jan. 1839, de gevolmagtigden der vijf te Londen in conferentie vereenigde Mogendheden aan Belgie en Holland de grondslagen van scheiding tusschen de beide landen hebben aangeboden.

Gezien art. 68 der constitutie. Herzien de wet van 7. September 1831. Hebben wij, in gemeen overleg met de Kamer, gedecreteerd en bevolen hetgeen volgt:

»*Eenig artikel*. De koning wordt gemagtigd, tot het sluiten en onderteekenen der tot regeling van de scheiding van Belgie en Holland dienende traktaten, onder zoodanige voorbehoudingen, voorwaarden en reserven, als *Z. M.* in het belang des lands noodig of nuttig zal kunnen oordeelen.

(get.) *Leopold*, en gecontrasigneerd door de ministers *de Theux*, *Willmar* en *Northomb*.

II. Wij *Leopold*, enz. Gezien § 1 van art. 4 der constitutie, houdende: »de hoedanigheid van Belg wordt verkregen, behouden en verloren volgens de regelen vastgesteld bij de burgerlijke wet.''

Hebben wij, met gemeen overleg der Kamers, bevolen en bevelen:

Art. 1. De ingezetenen der gedeelten van Limburg en Luxemburg, afgescheiden ten gevolge van het traktaat tusschen Belgie en de vijf Mogendheden en tusschen Belgie en Holland, die de hoedanigheid van Belg genieten, kunnen die hoedanigheid behouden, mits verklarende, dat hun voornemen is om de weldaad der tegenwoordige bepaling te genieten, en mits een getuigschrift van het bevoegde gemeente-bestuur brengende, houdende, dat zij hun domicilie overgebragt hebben op het grondgebied, hetwelk definitief het koningrijk Belgie vormt.

Deze verklaring zal moeten gedaan worden binnen de zes maanden, gerekend van den dag der uitwisseling van de ratificatiën der voormelde traktaten, zoo zij meerderjarig zijn, en binnen het jaar, nadat zij meerderjarig geworden zijn, zoo zij nog minderjarig zijn.

De des betreffende verklaring zal in persoon of door gevolmagtigde met speciale en authentieke procuratie geschieden.

Art. 2. De ambtenaren der regterlijke en administratieve magt, die van de bovenvermelde bepaling zullen hebben gebruik gemaakt, zullen twee derden van hun tegenwoordig traktement genieten, tot zoo lang hun eene andere betrekking zal zijn aangewezen. (get. en gecontrasigd. als vorent.)

— Het eerste lid, dat na den minister sprak, om zijne verontwaardiging lucht te geven, was de heer *Dumortier*. Hij was ver van iets dergelijks te verwachten. »Ellendige staatslieden'' — zeide hij! — »ziet gij niet dat uwe misslagen het land ten verderve leiden. Maar Belgie heeft jegens Europa andere verbindtenissen aangegaan, dan die gij voorstelt. Het heeft verklaard voor geen opoffering te zwichten en u al gegeven wat gij vroegt. Indien uw voornemen was het land zulk eene vernederende rol te doen spelen, waarom spraakt gij dan van volharding en moed, die gij nooit hebt gekend.'' (Hier gingen luide toejuichingen in de zaal en op de tribunen op.) In dien geest ging de heer *Dumortier* voort, zeggende onder anderen, dat er nu niet meer overbleef dan den generaal uit te drijven, wiens uitlevering de despotische mogendheden verlangden; besluitende hij met uit alle kracht tegen het vernederend ontwerp te protesteren.

De heer *Pirson* vroeg daarop voor eene motie van orde het woord. Hij wilde weten, waarom er slechts drie in plaats van zes ministers tegenwoordig waren. Daarop ging hij aldus voort:

»Mijne heeren, vóór het verraad van Judas had het avondmaal plaats, waarbij onze Heer aanzat. Gisteren is er een diner aan het hof geweest (*Uitroep van de bank der ministers*). Heden wordt het verraad jegens het vaderland en den Koning gepleegd. Morgen zal men u den terugtogt van ons dapper leger vragen, de ontbinding van al de officieren, van die menigte officieren, welke het gouvernement aangesteld heeft, wetende dat het er geen gebruik van zou maken; ongetwijfeld om, zoo als een minister gezegd heeft, al het geld te verspillen, dat de kamer hem aangeboden heeft. Mijne heeren, ik heb van verraad gesproken! deze zoo schoone eendragt van de natie is moeten verbroken worden, door drie lafaards, waarvan een militair is.''

Met bravo's werden deze woorden begroet. De heer *de Merode* gevoelde zich echter genoopt hier op te merken, dat grofheden geen redenen waren.

De heer *Pirson* ging in den aangehaalden toon voort, verlangende de redenen van het aftreden des ministers *Ernst*, *d'Huart* en *de Merode* te weten, die men, zeide hij, lafhartig belasterd had.

De heer *Gendebien* kwam nu aan het woord,

---

als losgebroken kinderen!'' Wie is er, die onzen onbevlekten naam met zulk eenen laster durft bezoedelen? Neen! eervergeten satelliten van het vreemd verraad! handlangers der revolutionaire propaganda! wij werpen u den handschoen toe en verklaren deze uwe helsche aantijging, u in het aangezigt, voor eenen doemwaardigen logen. Neen! niet als losgebroken kinderen, werden onze dappere scharen door »eenige Fransche kompagnien'' teruggebragt, want wie durft het verzekeren, dat wanneer Oranje, even als weleer SUWAROW, het *voorwaarts! slagen de verachtelijke Franschen* had doen hooren, hij niet met zijn overwinnend leger de *vijftig duizend*, door Frankrijk aan den sidderenden LEOPOLD toegezonden helpers, zoude hebben verpletterd? Niemand voorzeker, die ons leger toen kende, zal hiervan de mogelijkheid betwijfelen, maar het was de ernstige begeerte om Europa voor eenen algemeenen oorlog te behoeden, welke onzen geeerbiedigden Koning bewoog, om zijn met roem gekroond leger uit de overwonnene streken te doen terug trekken; deze terugtogt echter, was geenszins eene schandelijke vlugt, gelijk die van Belgie's heldhaftigen souverein, het was die van eenen moedigen leeuw, die, in het volle gevoel zijner kracht, zijne manen schudt en wiens blikkemend oog zijnen vijanden ontzag inboezemt en hen doet sidderen.

Even verachtelijk is de beschuldiging tegen het *Handelsblad* gerigt: »Welke belagchelijke snoeverij is het dan niet, met de wapenen te dreigen!'' Neen! dat deze bedreiging geene belagchelijke snoeverij is, dit bewijzen de jaarboeken der vaderlandsche geschiedenis in verloopene eeuwen. Of heeft Nederland niet den reuzenstrijd tegen den magtigen Koning van Spanje, wiens heerschappij zich over de beide halfronden der aarde uitstrekte, roemrijk volstreden? Heeft het niet in het jaar 1672 onder Oranje's aanvoering, de aanvallen der talloze legerscharen van LODEWIJK XIV. en zijne bondgenooten, met weergaloozen heldenmoed afgeslagen? En zijn wij dan thans van onze roemruchtige voorvaderen ontaard? Neen! o neen! hiervan hebben de laatste twee olympiaden schitterend het tegendeel bewezen! Dat de belagers onzer welvaart en van ons geluk, het dan wagen onze getrouwe natie tot het uiterste te drijven, dan zullen zij bloedig ondervinden, dat Neêrlands leeuw nog geenszins is verzwakt, en dat zijne klaauw nog even als weleer scherp genoeg is, om hun het zitlend hart uit den trouwloozen boezem te scheuren.

R. v. F.

GENEZINGEN DOOR HET MAGNETISMUS.

De redactie dezer Courant is verzocht het volgende te plaatsen:

»Wij ondergeteekenden verklaren bij dezen, door de Magnetische bewerking van den Heer P. VAN HEES, van onze ongesteldheden, in zeer korten tijd genezen te zijn, als *Kaatje Balfoort*, wonende thans bij den Heer H. J. ABBRING, bij de Katrijne Poort, en lijdende aan de sterkste aanvallen eener ongeneeslijke vallende ziekte (Epilipsie). Zij is in den tijd van twee maanden geheel genezen. *Marianna Heinen*, ten huize van wijlen den generaal BRUCE, is genezen van eene 24jarige borstkwaal, in den tijd van eene maand. *Johan Michels*, op de Oude Gracht, bij de Wijstraat, is van eene verlamming in zijn regter arm en been, in 7 dagen volkomen genezen. *Johan Sanders*, stalknecht bij den Heer L. VAN DER MEULEN, is in den tijd van 5 dagen, van het rheumatiek in zijn regter been genezen. Den Heer VAN HEES, die ons behoeftigen, zonder eenige belooning, heeft genezen, betuigen wij hierbij openlijk onzen vurigen dank.''

Utrecht den 12. Februarij 1839.

KAATJE BALFOORT,
MARIANNA HEINEN,
JOHAN MICHELS,
JOHAN SANDERS.

om de motie van den heer *Pirson* te ondersteunen.

De gewezen minister *Ernst* trad vervolgens op om de reden van zijne aftreding te verklaren. Toen het finaal besluit der conferentie gekomen was, en hetzelve aan de kamer moest medegedeeld worden, meende hij en zijn ambtgenoot *d'Huart*, dat het gouvernement eensgezind in deze groote kwestie moest zijn; hij meende, dat men niet voor bedreigingen, maar alleen voor geweld moest zwichten, en van daar de reden zijner aftreding.

De heer *de Merode* ontvouwde op zijne beurt de oorzaak zijner aftreding; hij had zijne demissie gegeven, omdat het gouvernement geen protest van *Leopold* aan de conferentie tegen het traktaat had willen opzenden.

De heer *Pollenus* en *Dumortier* spraken daarna in een geest, dat aan wetgevende kamers het regt niet toekwam, om over de kwestie te beslissen, aangezien het den afstand betrof van een deel grondgebied bij de constitutie vastgesteld; de kamer zou dan eerst ontbonden en eene nieuwe zamengeroepen moeten worden, die met eene meerderheid van twee derde der leden de kwestie moest beslissen.

Ten slotte werden de beide ontwerpen met algemeene stemmen naar de sectien verzonden, en besloten, dat de kamer bijeen geroepen zou worden, zoodra het rapport gereed was. De zitting werd kwartier over vier uren opgeheven.

Bijzondere Berigten.

»*Parijs* 19. *Feb.* De berigten uit Brussel en de brief van het lid *Dumortier* doen zien, dat de aanneming van het besluit der Conferentie door *Leopold* veel tegenstand in de Belgische Kamer zal vinden. De fondsen zijn dan ook dalende; de 5 pCt. van 110,90 tot 110,75 en de 3 pCt. van 78,65 tot 78,40. Genoteerd 5 pC. 110,85 à 75. 3 pCt. 78,50. Nap. 99,05 à 10. Sp. $19\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{8}$.

»In plaats van den heer *Persil* is de baron *Mechin* tot president van de commissie der Munt, benoemd.

»Gisteren avond is een Hollandch diplomatiek agent uit den Haag alhier aangekomen met depeches voor ons kabinet; hij zal heden gehoor bij den Koning hebben.

»Een brief van la Martinique, te Havre ontvangen, berigt, dat op dat eiland den 11. Jan. eene aardbeving heeft gewoed, waardoor de stad St. Pierre gedeeltelijk is vernield. Meer dan 800 personen zijn of verpletterd of gewond geworden. In de stad Fort-Royal zijn al de steenen huizen ingestort, onderanderen ook het hospitaal, waaronder vele zieken zijn omgekomen. Het dorp la Case Pilote is geheel vernield. De aardbeving heeft bijna 2 minuten aangehouden.”

ADVERTENTIEN.

(445) *** Op heden verloste van een' welgeschapen *ZOON*, Vrouwe PHILIPINA ALETTA JOHANNA BACHIENE, veel geliefde Echtgenoot van

J. B. C. SICKESZ,
1ste Luit. 9de afd. infant,

Amersfoort 19. Februarij 1839.

---

(446) *** Heden beviel zeer voorspoedig van een' welgeschapen *ZOON* C. DE VRIENDT, geliefde huisvrouw van

A. W. DE WIT BOERS,
Genees- Heel- en Vroedmeester.

Nederlangbroek den 19. Feb. 1839.

Algemeene kennisgeving.

---

(447) *** Heden beviel voorspoedig van eene *DOCHTER*, S. VISSCHER, geliefde Echtgenoot van

Ez. VAN MINKELEN.

Utrecht 20. Februarij 1839.

---

(448) *** Mijne geliefde Echtgenoot, C. P. M. VAN BOMMEL, beviel heden zeer voorspoedig van eene welgeschapene *DOCHTER*.

Utrecht W. E. VAN BEVERVOORDE,
21. Febr. 1839. *Kapt. der 10. Afd. Inf.*

---

(449) *** Op den 18. Februarij 1839, overleed te *Utrecht*, in den ouderdom van 72 jaren, de Hoog Wel Geboren Heer Jonkheer J. W. VAN LOON, diep betreurd door zijne veelvuldige betrekkingen.

AANBESTEDING.

(450) *** Op Zaturdag den 2. Maart 1839, des middags te 12 ure, zal door eene Commissie uit het Collegie van HH. Gedeputeerde Staten, in tegenwoordigheid van Heer *Hoofd-Ingenieur* van den *Waterstaat*, in het Gouvernementshuis te *Utrecht*, in het openbaar worden aanbesteed:

»Het uitruimen van de BRUG aan den HOOGENBOOM over den IJssel, gelegen in den Grooten weg der 2de Klasse, No. 2, tusschen het Dorp de MEERN en de stad MONTFOORT; mitsgaders het geheel vernieuwen van dezelve BRUG, met de leverancie van alle de daartoe benoodigde Materialen.

Deze besteding zal geschieden bij inschrijving en opbod, zullende het bestek, waarop de voorsz. besteding zal plaats hebben, boven en behalve ter Provinciale Griffie te *Utrecht*, ter lezing liggen:

In de Herberg bij de *Hoogeboomsche Brug.*
Aan de *Meern*, bij den Kastelein OOSTRUM.
Te *Harmelen*, in het Regthuis.
» *Montfoort*, bij den Kastelein VREESWIJK.
» *Oudewater*, in den Doelen.
» *Vreeswijk*, in het *Nieuwe Logement.*
» *Woerden*, in de Stads Herberg.
» *Utrecht*, in de navolgende Koffijhuizen, als: in den *Ouden* en *Nieuwen Bak*, in den *Hollandschen Tuin*, in het *Haagsche Koffijhuis*, in den *Zwarten Arend*, en in het Logement bij VERMEULEN. — Zullende voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, in de Provincie *Utrecht*.

De Gedeputeerde Staten van Utrecht,
L. VAN TOULON, Vt.
Ter ordonnantie van dezelven,
J. DE KOCK.

---

(451) *** Al degenen, welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn, aan den Boedel en Nalatenschap van wijlen den Heer R. DE GOEIJEN, in leven Griffier, voorheen van het Vredegeregt en laatstelijk van het Kanton-geregt te Appeldoorn, en aldaar den 14. Januarij 1839, overleden, worden bij dezen verzocht en aangemaand, om daarvan opgaaf of betaling te doen voor den 15. April aanstaande, aan den ondergeteekende, als Procuratie-houder der gezamentlijke Erfgenamen.

H. WEGERIF.

Apeldoorn 12. Februarij 1839.

---

(452) *** Degenen, die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan de Nalatenschap van TEUNIS VAN DIJK, in leven Landbouwer, gewoond hebbende en op den 3. Januarij 1839 onder Driebergen overleden, worden verzocht daarvan ten spoedigste opgave of betaling te doen, ten Kantore van den Notaris VAN MARIENHOFF, te Wijk bij Duurstede.

---

(453) *** Men zal op Dingsdag den 26. Februarij 1839 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, aan het Lokaal van Publieke Verkoopingen, achter Sint Pieter te Utrecht, ten overstaan van één der binnen Utrecht residerende Notarissen, publiek en om kontant geld verkoopen; *VELERHANDE GOEDEREN*, bestaande in Mahoniehouten en andere Kabinetten, Linnen- Kleeder- en Boekenkasten, Secretaires, Chifonnieres, Bureaux, Kommodes, Buffetten, staande Horlogien, Pendules, Piano Fortes, waaronder *eene Weener opstaande Piano*, Ledekanten en Tombeaux met derzelver behangsels, Mahoniehouten en andere Tafels, Stoelen en Kanapé's, Spiegels en Schilderijen, Mangels en Persen, Pleated en Verlakte goederen, Bedden met hun toebehooren, Dekens, Spreien, Matrassen, Smirnasche Tapijten en Vloerkleeden, Karpetten en Gordijnen, Goud- en Zilverwerk, Bed- en Tafellinnen, Mans- en Vrouwenkleederen, Porcelein, Glas, en Aardewerk, Koper, Tin, Blik, IJzer, Hout en Mandenwerk. En op Vrijdag den 1. Maart een keurig net bewaard kabinetje MECHANISCHE INSTRUMENTEN, van welke Instrumenten intijds eene Notitie te bekomen zal zijn. De goederen hier bij te voegen worden dagelijks tot en met Donderdag den 21. Februarij 1839 (en niet later) in gezegd Lokaal aangenomen, terwijl alles, aldaar daags voor den verkoopdag, des voormiddags van 9 tot 12 en namiddags van 2 tot 4 ure, te bezigtigen zal zijn.

---

(454) *** In het vak van Droogerijen en Verfwaren, wordt tegen Mei aanstaande verlangd een BEKWAAM BEDIENDE bij *G. VAN ELDIK*, op de Oude Gracht aan de Bakkerbrug, te Utrecht; brieven *franko*.

Uit de Hand te Koop.

(455) *** Een geschikt BUITENVERBLIJF, voorzien van acht Kamers, in de ommestreken van Utrecht, met grooten Tuin en Moestuin. Iemand hierop reflecterende, adressere zich met *franko brieven* onder Lett. S. bij den Heer VAN VEEN Sr., Achter Klarenburg te Utrecht.

---

(456) *** Het publiek wordt berigt, dat de DILIGENCEDIENST, tusschen Utrecht en Gorinchem, in verband met de Stoomboot op 's Bosch, met den 15. dezer weder in werking zal worden gebragt, alzoo die Stoomboot hare vaart heeft hervat; hierdoor wordt weder de vroegere gelegenheid daargesteld, om, des morgens vroeg van Eindhoven en later van 's Bosch vertrekkende, des middags te Utrecht en des avonds vroegtijdig te Amsterdam aan te komen; en zoo, des morgens te 9 ure van Utrecht afrijdende, des namiddags te 's Bosch en des avonds te Eindhoven te arriveren.

De Kantoren dezer dienst, blijven steeds gevestigd te Gorinchem, bij W. VAN OOSTERWYK, aan de Waterpoort, en te Utrecht bij den Ondernemer, *Hotel Bellevue*, aan het Vreeburg, LOUIS VERMEULEN.

---

(457) *** Daar de *WAGENMAKERS AFFAIRE* door mij, onder de firma van L. VAN DER WOLK EN ZOON, uitgeoefend, gekwiteerd is, bedank ik mijne geëerde begunstigers voor het vertrouwen aan mij, gedurende eene reeks van jaren, geschonken; en beveel nu bij deze mijnen Zoon aan, die eene compagnieschap heeft aangegaan met WILLEM SUIDAM, niet twijfelende, of zij beiden zullen ook zich dat zelfde vertrouwen waardig maken.

Utrecht L. VAN DER WOLK.
21. Februarij 1839.

---

(458) *** Ingevolge bovenstaande Advertentie, bevelen wij ons, als zoodanig in de toegenegenheid onzer begunstigers, zoo binnen als buiten deze Stad aan, belovende alles te zullen aanwenden, om door het vervaardigen van zeer moderne en solide RIJTUIGEN, het volste vertrouwen waardig te worden. Eene solide handelwijze zal door ons worden in acht genomen, en de affaire zal uitgeoefend worden onder de firma van

Utrecht P. VAN DER WOLK & COMP.
21. Februarij 1839.

---

(459) *** Vrouw SANDBERG heeft zich als *WASCHVROUW* aan de Bildt gevestigd. — Te bevragen bij MULDER, Kruidenier aldaar.

LOTERIJ BERIGT.

(460) *** Ten Kantore van S. VAN LIER Ez., over het Steenweg, is heden getrokken op No. 23886 de kapitale prijs van

f 30,000.

Alsmede op No. 12304, de premie derzelve, zijnde

f 600.

176. Kon. Ned. Loterij.

Trekking der Vijfde Klasse.

9de Lijst, No. 1285, een prijs van f 2500. No. 23310, 8197, 10964, ieder f 1000. 10de Lijst. No. 20808, f 1000. 11de Lijst, No. 2734, een prijs van f 20,000. No. 8396, een prijs van f 1000. 12. Lijst. No. 20098 en 14707, ied. een prijs v. f 1000.

De Prijs der BOTER te Leeuwarden, den 15. Februarij 1839, f 37,00 à f 38,00.

GROVE KAAS f —,— à f —,—.

De In- en Uitlandsche ROGGE en TARWE was dienzelfden dag, Rogge f 232,50 het Last. — Tarwe f 11,50 de Mudde.

De prijzen der Fondsen waren den 20. Febr.

Werk. schuld $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{1}{4}$ à $54\frac{3}{8}$. Dito 5 pCt. $100\frac{7}{8}$ à 101. Kansbilj. $26\frac{1}{4}$ à 27. Amort. Syndic. $4\frac{1}{2}$ pCt. $94\frac{1}{4}$ à $94\frac{3}{4}$. Idem $3\frac{1}{2}$ pCt. $79\frac{1}{4}$ à $79\frac{3}{4}$. Hand. Maatsch. $4\frac{1}{2}$ pCt. $174\frac{3}{4}$ à $175\frac{3}{4}$. Rusl. 5 pCt. 105 à $105\frac{1}{2}$. Inschr. op 't Grootb. 6 pCt. 70 à $70\frac{1}{2}$. Dito Cert. 6 pCt. $70\frac{1}{4}$ à $70\frac{3}{4}$. Sp. Ard. $17\frac{1}{4}$ à $17\frac{1}{2}$.

UTRECHT, bij *L. E. BOSCH & Co.*